

ΒΡΑΒΕΙΟ PULITZER 2013

Adam Johnson

Ο ΠΙΟΣ
ΤΟΥ
ΑΦΕΝΤΗ
ΤΩΝ
ΟΡΦΑΝΩΝ

*Ένα εθιστικό, τολμηρό,
εφευρετικό μυθιστόρημα*

DAVID MITCHELL

Μετάφραση Ιωάννα Ηλιάδη



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

«Ένα εθιστικό μυθιστόρημα τολμηρής επινοητικότητας, μια μελέτη της θυσίας και της ελευθερίας μέσα σ' ένα δυναστικό καθεστώς που σπαράσσει τους πολίτες του, και μια έγκαιρη υπενθύμιση ότι τα ανώνυμα θύματα της καταπίεσης είναι επίσης ανθρώπινα πλάσματα που αγαπούν – Ο γιος του αφέντη των ορφανών είναι ένα τολμηρό και εντυπωσιακό βιβλίο».

David Mitchell

«Θα μπορούσα να μιλάω επί μέρες για το πόσο λάτρευσα αυτό το βιβλίο. Ακούγεται σαν υπερβολή, αλλά όχι: Ο γιος του αφέντη των ορφανών είναι ένα αριστούργημα».

Charles Bock

«Σ' έναν πραγματικό άθλο φαντασίας, ο Τζόνσον μάς βάζει μέσα στο μυαλό του Τζουν Ντο, ενός φτωχού ορφανού από τη Β. Κορέα, που βρίσκει δουλειά ως αντικαταστάτης κάποιου Ήρωα της Αιώνιας Επανάστασης. Μπροστά μας αποκαλύπτεται ο περίκλειστος κόσμος της Β. Κορέας, όπου επιχειρηματίες στρατολογούνται για χειρωνακτικές εργασίες στους ορυζώνες και ο αδίστακτος Κιμ Γιονγκ-Ιλ παραμένει πάντα ο Λατρευτός Ηγέτης, ένας κόσμος που υπερβαίνει κάθε δυστοπική, οργουελική φαντασία. Ο γιος του αφέντη των ορφανών κινείται με απίστευτη άνεση ανάμεσα στον τρόπο και τον σουρεαλισμό, καταφέρνοντας να είναι ταυτοχρόνως ένα απίθανο θρίλερ και μια κοινωνική σάτιρα. Η σωστή του θέση στο ράφι είναι ακριβώς δίπλα στο Catch-22».

Στίβεν Κινγκ

«Μια ανελέητη βουτιά στην τρομακτική δυστοπία του πιο απόλυτου ολοκληρωτισμού και ταυτόχρονα ένας ύμνος στην απίστευτη δύναμη της ανθρωπίνης θέλησης. Συγκλονιστικό ανάγνωσμα».

Στάθης Καλύβας

ADAM JOHNSON

Ο ΓΙΟΣ
ΤΟΥ ΑΦΕΝΤΗ
ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

Μετάφραση
Ιωάννα Ηλιάδη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΦΕΝΤΗ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

Τίτλος πρωτοτύπου: *The Orphan Master's Son*

Συγγραφέας: Adam Johnson

Μετάφραση: Ιωάννα Ηλιάδη

Επιμέλεια - Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσσοπούλου

© 2012 by Adam Johnson

This translation published by arrangement with Random House, an imprint and division of Penguin Random House LLC

Cover design © Stephen Mulcahey

© 2021, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., για την ελληνική γλώσσα

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά τον Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με τον Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2021



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

www.epbooks.gr

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής

τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

ISBN 978-960-484-751-8

ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΦΑΝΙ –
τον ήλιο,
τη σελήνη,
το αστέρι και
τον δορυφόρο μου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΤΖΟΥΝ ΝΤΟ 13

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΓΚΑ.....277

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ..... 683

ΠΟΛΙΤΕΣ, συγκεντρωθείτε γύρω από τα μεγάφωνά σας, διότι φέρνουμε σημαντικές ειδήσεις! Στις κουζίνες σας, στα γραφεία σας, στα εργοστάσιά σας – όπου κι αν βρίσκεται το μεγάφωνό σας, δυναμώστε την ένταση!

Ξεκινώντας από τα τοπικά νέα, είδαμε τον Αγαπητό μας Ηγέτη Κιμ Γιονγκ Ιλ να προσφέρει επιτόπια καθοδήγηση στους μηχανικούς που βάθαιναν το κανάλι του ποταμού Τεντόνγκ. Ενώ ο Αγαπητός Ηγέτης δίδασκε τους χειριστές της βυθοκόρου, πολλά περιστερία θεάθηκαν να πετούν αυθορμήτως από πάνω του και να αιωρούνται εκεί για να προσφέρουν στον Σεβαστό Στρατηγό μας λίγη από τη σκιά που τόσο πολύ χρειαζόταν μια τόσο ζεστή μέρα. Επίσης, οφείλουμε να αναφέρουμε την παράκληση του υπουργού Δημόσιας Ασφάλειας της Πιονγιάνγκ, που ζητά τα σύρματα παγίδευσης και οι παγίδες με βρόχο να κρατούνται μακριά από τους πιο νεαρούς μας συντρόφους κατά τη διάρκεια της κυνηγετικής περιόδου περιστεριών. Και μην ξεχνάτε, πολίτες: η απαγόρευση παρατήρησης ουράνιων σωμάτων εξακολουθεί να ισχύει.

Αργότερα στη μετάδοσή μας θα αποκαλύψουμε τη νικήτρια συνταγή για τον μαγεϊκό διαγωνισμό του μηνός. Υποβλήθηκαν εκατοντάδες συνταγές, εντούτοις μόνο μία μπορεί να ανακηρυχτεί ο καλύτερος τρόπος παρασκευής της Σούπας Κολοκυθόφλουδας! Πρώτα όμως, κάποιες δυσάρεστες ειδήσεις από την Ανατολική Θάλασσα, όπου Αμερικανοί εισβολείς, φλερτάροντας με τον ολοκληρωτικό πόλεμο, ακινητοποίησαν και λεηλάτησαν ένα αλιευτικό σκάφος της

Βορείου Κορέας. Άλλη μια φορά, οι Γιάνκηδες παραβιάζουν τα κορεατικά ύδατα για να κλέψουν το πολύτιμο φορτίο ενός κυρίαρχου πλοίου, ενώ ταυτόχρονα κατηγορούν εμάς για κάθε είδους αδικημα, από ληστείες και απαγωγές ως και για πράξεις σκληρότητας κατά των καρχαριών. Καταρχάς, πειρατές της θάλασσας είναι οι Αμερικάνοι και οι μαριονέτες τους. Κατά δεύτερον, δεν έκανε προσφάτως μια Αμερικανίδα τον γύρο του κόσμου κωπηλατώντας προκειμένου να αυτομολήσει στο σπουδαίο έθνος μας, τον παράδεισο των εργατών όπου οι πολίτες δεν στερούνται το παραμικρό; Αυτό και μόνο θα έπρεπε να αποδεικνύει και με το παραπάνω πόσο εξωφρενικές είναι οι επίμονες αυτές κατηγορίες περί απαγωγών.

Ωστόσο, *πράξεις σκληρότητας κατά των καρχαριών*; Πρόκειται για μια μομφή στην οποία οφείλουμε να απαντήσουμε. Γνωστός και ως φίλος του ψαρά, ο καρχαρίας διατηρεί εδώ και αιώνες δεσμούς συντροφικότητας με τον κορεατικό λαό. Μήπως το έτος 1592, κατά τη διάρκεια της πολιορκίας του λιμανιού του Οκπό, δεν πρόσφεραν οι καρχαρίες ψάρια μέσα απ' το ίδιο τους το στόμα για να βοηθήσουν να συντηρηθούν οι ναύτες του ναυάρχου Γι; Δεν έχουν αναπτύξει δυνάμεις προληπτικές του καρκίνου προκειμένου να βοηθήσουν τους φίλους τους τους ανθρώπους να ζουν περισσότερο και με καλύτερη υγεία; Μήπως δεν τρώει ο ίδιος μας ο διοικητής Γκα, ο κάτοχος της Χρυσής Ζώνης, ένα καταπραϋντικό πιάτο σούπα με πτερύγιο καρχαρία πριν από κάθε θριαμβευτικό αγώνα ταεκβοντό; Και για σκεφτείτε, πολίτες, μήπως δεν είδατε με τα ίδια σας τα μάτια την ταινία *Μια γνήσια θυγατέρα της πατρίδας*, ακριβώς εδώ, στο ίδιο το θέατρο Μορανμπόνγκ της Πιονγιάνγκ; Τότε ασφαλώς θα θυμάστε τη σκηνή όπου η βάρκα της εθνικής μας ηθοποιού Ήλιου Σελήνης ανατράπηκε στον κόλπο Ιντσόν ενώ εκείνη προσπαθούσε να αποτρέψει μια ύπουλη αμερικάνικη επίθεση. Όλοι τρομάξαμε όταν οι καρχαρίες άρχισαν να την κυκλώνουν, αβοήθητη όπως ήταν ανάμεσα στα κύματα. Μήπως όμως εκείνοι δεν αναγνώρισαν την κορεατική της σεμνότητα;

Μήπως δεν οσμίστηκαν το καυτό αίμα του πατριωτισμού της Ήλιου Σελήνης και δεν τη σήκωσαν στα πτερύγιά τους για να τη μεταφέρουν με ασφάλεια στην ακτή, όπου μπορούσε να ριχτεί κι εκείνη στην άγρια μάχη για την απώθηση των ιμπεριαλιστών εισβολέων;

Χάρη στις πράξεις αυτές και μόνο, πολίτες, δεν μπορεί παρά να καταλαβαίνετε πως οι φήμες που διασπείρονται στην Πιονγιάνγκ –τάχα ότι ο διοικητής Γκα και η Ήλιος Σελήνη ζουν κάτι λιγότερο από τον απόλυτο έρωτα– είναι αβάσιμα ψεύδη! Άνευ ερείσματος, όπως η επιβίβαση ξένων δυνάμεων στα αθώα αλιευτικά μας σκάφη, αβάσιμα όπως οι εξωφρενικοί ισχυρισμοί περί απαγωγών που εξαπολύουν εναντίον μας οι Γιαπωνέζοι. Θαρρούν, άραγε, πως ξεχνούμε ότι εκείνοι σκλάβωσαν κάποτε τους άντρες του έθνους μας και έκαναν παλλακίδες τις γυναίκες μας; *Αβάσιμο* είναι να πιστεύει κανείς ότι υπάρχει γυναίκα που λατρεύει τον σύζυγό της περισσότερο απ' ό,τι η Ήλιος Σελήνη. Δεν είδαν οι πολίτες πώς απένειμε τη Χρυσή Ζώνη στον νέο της σύζυγο, με τα μάγουλά της να φλογίζονται από σεμνότητα και αγάπη; Μήπως δεν συγκεντρωθήκατε στην πλατεία Κιμ Ιλ Σουνγκ για να το δείτε και μόνοι σας;

Τι θα πιστέψετε, πολίτες; Διαδόσεις και ψεύδη ή τα ίδια σας τα μάτια;

Ας επιστρέψουμε όμως στο υπόλοιπο πρόγραμμα της ημέρας, που περιλαμβάνει την αναμετάδοση της λαμπρής ομιλίας του Κιμ Ιλ Σουνγκ της 15ης Απριλίου, Τζούτσε¹ 71, και μιαν ανακοίνωση δημόσιας ωφέλειας από τον υπουργό Προμηθειών σύντροφο Μπουκ σχετικά με το θέμα παράτασης ζωής των συμπαγών λαμπτήρων φθορισμού. Πρώτα όμως, πολίτες, μια ευχάριστη είδηση: έχουμε τη χαρά ν' ανακοινώσουμε ότι η Πιονγιάνγκ έχει πλέον καινούργια τραγουδίστρια όπερας. Ο Αγαπητός Ηγέτης την ονόμασε Υπέροχη Επισκέ-

1. Πρόκειται για την Ιδεολογία της Εθνικής Αυτάρκειας, την οποία ανέπτυξε ο Κιμ Ιλ Σουνγκ το 1955. (Σ.τ.Μ.)

πτρια. Και βρίσκεται εδώ, έτοιμη να τραγουδήσει για την πατριωτική σας απόλαυση τις άριες από την όπερα *Θάλασσα Αίματος*. Επιστρέψτε λοιπόν στους βιομηχανικούς σας τόνους και στους αργαλειούς του βίναλον², πολίτες, και διπλασιάστε την ημερήσια παραγωγή σας καθώς ακούτε τούτη την Υπέροχη Επισκέπτρια να τραγουδά την ιστορία του σπουδαιότερου έθνους στον κόσμο, της Λαϊκής Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Κορέας!

2. Φτηνή συνθετική ίνα, γνωστή και ως ίνα Τζούτσε, που παράγεται με πρώτες ύλες τον ανθρακίτη και τον ασβεστόλιθο και χρησιμοποιείται στη Βόρεια Κορέα σχεδόν αποκλειστικά για την παρασκευή υφασμάτων, σκοινιών, υποδημάτων κ.λπ. (Σ.τ.Μ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΟΥ ΤΖΟΥΝ ΝΤΟ

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΖΟΥΝ ΝΤΟ ήταν τραγουδίστρια. Αυτό ήταν το μόνο που δεχόταν να πει για εκείνη ο διευθυντής του ορφανοτροφείου, ο πατέρας του Τζουν Ντο. Φυλούσε τη φωτογραφία της γυναίκας στο δωματιάκι του στα Μακρινά Αύριο. Ήταν πολύ χαριτωμένη – μεγάλα μάτια στραμμένα στο πλάι, χείλη σφιγμένα σε μιαν ανείπωτη λέξη. Αφού οι όμορφες γυναίκες από τις επαρχίες στέλνονταν στην Πιονγιάνγκ, ασφαλώς αυτό είχε συμβεί και στη μητέρα του. Η πραγματική απόδειξη ήταν ο ίδιος πατέρας του. Τις νύχτες έπινε, και τα ορφανά τον άκουγαν από τους κοιτώνες τους να κλαίει και να θρηνεί παζαρεύοντας κάποια συμφωνία, που μόλις κι έφτανε στ' αυτιά τους, με τη γυναίκα της φωτογραφίας. Μόνο στον Τζουν Ντο επιτρεπόταν να τον παρηγορεί, να του παίρνει τελικά το μπουκάλι από τα χέρια.

Ως το μεγαλύτερο αγόρι στα Μακρινά Αύριο, ο Τζουν Ντο είχε ορισμένα καθήκοντα – μοίραζε το φαγητό, κατένεμε τις κουκέτες, έδινε στα καινούργια αγόρια ονόματα από τον κατάλογο των 114 Μεγάλων Μαρτύρων της Επανάστασης. Παρ' όλα αυτά, ο διευθυντής ήταν αποφασισμένος να μη δείχνει την παραμικρή εύνοια στον γιο του, το μόνο παιδί στα Μακρινά Αύριο που δεν ήταν ορφανό. Όταν το κλουβί των κουνελιών ήταν βρόμικο, αυτός που περνούσε τη νύχτα κλειδωμένος εκεί ήταν ο Τζουν Ντο. Όταν τα αγόρια έβρεχαν τις κουκέτες τους, αυτός που έξιανε τα παγωμένα κάτουρα από το πάτωμα ήταν ο Τζουν Ντο. Ο Τζουν Ντο δεν καυχιόταν στα άλλα αγόρια ότι ήταν ο γιος του του αφέντη των ορφανών κι όχι κάποιος

παιδί που το άφησαν εκεί οι γονείς του καθ' οδόν προς ένα στρατόπεδο 9-27³. Αν κάποιος ήθελε να το ξεδιαλύνει, ήταν μάλλον προφανές – ο Τζουν Ντο ήταν εκεί πριν από όλους τους και δεν είχε υιοθετηθεί ποτέ επειδή ο πατέρας του ποτέ δεν θα άφηνε κάποιον να πάρει τον μοναχογιό του. Και έβγαζε νόημα: όταν η μητέρα του κλάπηκε για να μεταφερθεί στην Πιονγιάνγκ, ο πατέρας του είχε κάνει αίτηση για τη μοναδική θέση που θα του επέτρεπε να βγάξει το ψωμί του αλλά και να προσέχει τον γιο του.


Η πιο ακλόνητη απόδειξη ότι η γυναίκα στη φωτογραφία ήταν η μητέρα του Τζουν Ντο ήταν ο ανελέητος τρόπος με τον οποίο ο πατέρας του τον ξεχώριζε για να τον τιμωρήσει. Αυτό δεν μπορούσε παρά να σημαίνει ότι στο πρόσωπο του Τζουν Ντο έβλεπε τη γυναίκα της φωτογραφίας, μια καθημερινή υπενθύμιση της αιώνιας οδύνης που του προκαλούσε η απώλειά της. Μόνο ένας γονιός που πονούσε έτσι μπορούσε να πάρει τα παπούτσια ενός παιδιού μες στον χειμώνα. Μόνο ένας αληθινός πατέρας, σάρκα και αίμα του, μπορούσε να κάψει τον γιο του με την πυρακτωμένη άκρη ενός φτυαριού για τα κάρβουνα.

Περιστασιακά, όλο και κάποιο εργοστάσιο υιοθετούσε μια ομάδα παιδιών και την άνοιξη έρχονταν άντρες με κινεζική προφορά για να διαλέξουν. Κατά τ' άλλα, όποιος ήταν σε θέση να ταΐσει τα αγόρια και να προσφέρει ένα μπουκάλι στον αφέντη των ορφανών μπορούσε να τα έχει όλη τη μέρα. Το καλοκαίρι γέμιζαν αμμόσακους και τον χειμώνα χρησιμοποιούσαν μεταλλικές ράβδους για να σπάνε φέτες πάγου στους ντόκους. Στα εργοστάσια φτυάριζαν, για ένα πιάτο κρύα σούπα *τσαπ τσάι*, τις λιγδερές μεταλλικές σπείρες που τινάζονταν από

3. Στρατόπεδα συγκέντρωσης και καταναγκαστικής εργασίας για ανθρώπους που συλλαμβάνονται από τις αρχές να περιπλανιούνται μακριά από τον τόπο κατοικίας τους χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα, συνήθως αναζητώντας τρόφιμα. Ονομάστηκαν «στρατόπεδα 9-27» από την ημερομηνία 27/9/1995, κατά την οποία ο Κιμ Γιονγκ Ιλ έδωσε την εντολή σύλληψης και κράτησης των ανθρώπων αυτών. (Σ.τ.Μ.)

τους βιομηχανικούς τόνους. Το σιδηροδρομικό αμαξοστάσιο, όμως, τα τάιζε καλύτερα, πικάντικο *γιουκετζάνγκ*. Μια φορά που άδειαζαν βαγόνια με τα φυτάρια, σκούπισαν μια σκόνη που έμοιαζε με αλάτι. Κάποια στιγμή άρχισαν να ιδρώνουν, και τότε κοκκίνισαν τα χέρια και τα πρόσωπά τους, τα δόντια τους. Το τρένο είχε φορτωθεί με χημικά για το εργοστάσιο χρωμάτων. Εβδομάδες ολόκληρες ήταν κόκκινα.

Κι ύστερα, το έτος Τζούτσε 85, ήρθαν οι πλημμύρες. Τρεις εβδομάδες έβρεχε, κι ωστόσο τα μεγάφωνα δεν είπαν λέξη για αναβαθμίδες που κατέρρεαν, για χωμάτινα φράγματα που υποχωρούσαν, για χωριά που κατακυλούσαν το ένα πάνω στο άλλο. Ο στρατός είχε ριχτεί στην προσπάθεια να σώσει το εργοστάσιο Σανγκλί 58 από το νερό που ανέβαινε, κι έτσι έδωσαν στα αγόρια των Μακρινών Αύριο σκoiινά και καμάκια με μακριές λαβές μήπως και κατάφερναν να τραβήξουν τους ανθρώπους μέσα από τον ποταμό Τσονγκτζίν προτού ξεβραστούν στο λιμάνι. Στο νερό επέπλεε ένα συνονθύλευμα από ξυλεία, δεξαμενές πετρελαίου και βαρέλια αποχωρητηρίων που στροβιλίζονταν. Ένα λάστιχο από τρακτέρ, ένα σοβιετικό ψυγείο περιστρέφονταν μες στο νερό. Άκουγαν τους υπόκωφους κρότους των βαγονιών που κατακυλούσαν κατά μήκος του πυθμένα του ποταμού. Το σκέπαστρο ενός στρατιωτικού φορτηγού πέρασε στριφογυρίζοντας, με μια οικογένεια να ουρλιάζει κρεμασμένη από πάνω του. Έπειτα μια νεαρή γυναίκα αναδύθηκε στην επιφάνεια του νερού, με το στόμα ορθάνοιχτο αλλά βουβό, και το ορφανό με το όνομα Μπο Σονγκ την καμάκωσε στο μπράτσο – αυτοστιγμεί τον τράβηξε μέσα στο ποτάμι το ρεύμα. Ο Μπο Σονγκ είχε έρθει στο ορφανοτροφείο ένα αδύναμο αγόρι, κι όταν ανακάλυψαν ότι δεν άκουγε, ο Τζουν Ντο τού είχε δώσει το όνομα Ουν Μπο Σονγκ από τον 37ο Μάρτυρα της Επανάστασης, που ήταν πασίγνωστος επειδή είχε βουλώσει με λάσπη τα αυτιά του ώστε να μην ακούει τις σφαίρες καθώς ορμούσε να επιτεθεί στους Ιάπωνες.



*Το συναρπαστικό μυθιστόρημα
που απέσπασε βραβείο Πούλιτζερ
μας ταξιδεύει στην καρδιά
της πιο μυστηριώδους δικτατορίας του κόσμου.*

Ο Πακ Τζουν Ντο είναι ο βασανισμένος γιος μιας χαμένης μητέρας και ενός ισχυρού πατέρα, που διευθύνει ένα στρατόπεδο εργασίας για ορφανά παιδιά. Όταν η αφοσίωση και η οξυδέρκειά του αναγνωρίζονται από τους υψηλά ιστάμενους του κράτους, η προοδευτική άνοδος στην ιεραρχία μοιάζει ασταμάτητη. Ο Τζουν Ντο γίνεται επαγγελματίας απαγωγέας· αντιμετωπίζει παγωμένα νερά, σκοτεινές σήραγγες και ανατριχιαστικούς θαλάμους ανακρίσεων. Τολμάει να αντιταχθεί στον ίδιο τον Κιμ Γιονγκ Ιλ, σε μια προσπάθεια να σώσει τη γυναίκα που αγαπάει, τη θρυλική ηθοποιό Ήλιο Σελήνη.

Ένα συναρπαστικό θρίλερ και συνάμα μια ιστορία χαμένης αθωότητας, Ο γιος του αφέντη των ορφανών σκιαγραφεί το πορτρέτο μιας χώρας που μαστίζεται από την πείνα, τη διαφθορά και την καθημερινή βναυσότητα δίχως όμως να λείπουν η συντροφικότητα και οι κλεμμένες στιγμές ομορφιάς και αγάπης.

Ένα λογοτεχνικό επίτευγμα που τοποθετεί τον Άνταμ Τζόνσον ανάμεσα στους σπουδαιότερους συγγραφείς της εποχής μας.

ISBN 978-960-484-751-8



9 789604 847518

Κωδ. μηχ/σης 25.186

www.epbooks.gr